

Václav Kopal se narodil dne 19. září 1882 v Radkově u Telče. Studoval na brněnské technice a v Praze na filozofické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity.

Po vypuknutí 1. světové války byl odveden a jako velitel čety Feld-Jäger-Batallion Nr. 25 poslán na ruskou frontu, kde byl v září 1915 zajat. V létě roku 1916 vstoupil jako dobrovolník do srbských jednotek a vyznamenal se v bojích v Dobrudži. V lednu 1917 přešel do stavu Českosl. střelecké brigády a stal se velitelem čety 2. střeleckého pluku ruských legií. V bitvě u Zborova převzal velení roty 1. střeleckého pluku ruských legií. Koncem srpna 1917 se stal velitelem roty 4. střeleckého pluku legií v Rusku, ale již v září odjel jako dobrovolník do Francie, kde velel 21. střeleckému pluku francouzských legií.

Na podzim roku 1918 byl odeslán do Itálie, kde se jako velitel 32. střeleckého pluku italských legií zúčastnil bojů o Doss'Alto. Do vlasti se vrátil v hodnosti majora pěchoty. Jako jeden z mála českých dobrovolníků sloužil ve všech čtyřech složkách legií.

Od února roku 1919 působil ve funkci pobočnicka Generálního inspektora branné moci. Zúčastnil se také bojů na Slovensku. Na podzim roku 1919 byl poslán jako velitel vojenské mise k Československému vojsku na Rusi.

Po návratu byl jmenován zástupcem velitele 21. pěšího pluku, poté byl vyslán na nejvyšší francouzskou vojenskou školu École Supérieure de guerre.

Od roku 1926 zastával funkci velitele Desáté pěší brigády, v květnu roku 1928 obdržel generálskou hodnost. V květnu roku 1930 se stal velitelem 5. divize. Od září roku 1931 stál v čele kurzu pro vyšší velitele. Od listopadu 1933 byl divizní generál Václav Kopal ve funkci podnáčelníka Hlavního štábu branné moci. V létě roku 1935 byl jmenován velitelem Zemského vojenského velitelství v Praze, ale již 9. října 1935 zemřel ve věku 53 let. V časopisech z té doby jsou snímky z jeho státního pohřbu.

Václav Kopal byl ženatý a měl jednu dceru Alenu.

Můžeme se jen dohadovat o jeho příštím životě, pokud by jej neukončila předčasná smrt. Možná by skončil jako ostatní generálové na nacistickém popravišti nebo v nějakém koncentračním táboře s označením „návrat nežádoucí.“!

Na jeho rodném domě v Radkově u Telče byla slavnostně umístěna pamětní deska dne 17.10.1948.

Syn jeho bratrance ing. Jaroslav Hošek z Radkova u Telče č. 30, prožil v koncentračním táboře Oranienburg-Sachsenhausen dobu od 18.11.1939 do 20.1.1942, kam se dostal jako student po uzavření vysokých škol v akci 17. listopad 1939.

Prameny: VÚA Praha, fond Kvalifikační listiny vojenských osob,
JAS, rodinný obrázkový týdeník č. 42, ročník IX 1935